

Keskustan eduskuntaryhmän puheenjohtaja Antti Kaikkonen

Keskustan puoluevaltuuston kokouksessa Joensuussa 25.11.2017

Hyvät puoluevaltuuston jäsenet,

Keskustan tärkeimmän aikaansaannoksen tällä vaalikaudella voi tiivistää kahteen sanaan: Suomi nousee.

Toisin oli kaksi vuotta sitten. Suomi oli Kokoomuksen ja SDP:n valtakauden jäljiltä konkurssin partaalla, kun saimme tämän maan johdettavaksemme.

Taloukasvu oli nollassa, tai pakkasella. Suomen velkaantuminen oli riistäytymässä käsistä. Työttömyys huiteli pilvissä, ja paheni pahenemistaan. Ei ollut edes näkymää paremmasta.

Me olisimme voineet valita helpomman tien – siis olla tekemättä mitään -, mutta sillä tiellä olisi tullut noutaja vastaan: varoittavana esimerkkinä Kreikka.

Kansainväliseen holhoukseen joutuminen olisi tarkoittanut erittäin rujoja leikkauksia nimenomaan kaikista heikompiosaisimmilta.

Kun nyt olemme joutuneet nipistämään etuuksista muutamia kymmeniä senttejä tai joitain euroja, ulkomaisten salkkumiesten tekeminä leikkaukset olisivat olleet taatusti moninkertaiset.

En millään muotoa vähättele säästöjen vaikutuksia ihmisten toimeentuloon, päinvastoin, mutta mittasuhteet kannattaa pitää mielessä.

Me päätimme tehdä Suomen saneerauksen hallitusti, omilla päätöksillämme, tietäen, että ei siitä välttämättä kiitosta ole tulossa. Vastuunkanto on kuitenkin aina ollut tällä kansanliikkeellä perimässä. Ja ihmiset ovat usein keskustaa äänestäneet varsinkin silloin, kun pitää Suomea viedä läpi vaikeiden aikojen.

Hyvät aatesisaret ja -veljet,

Välillä on paikallaan muistuttaa mittasuhteista: mistä reilu kaksi vuotta sitten lähdettiin liikkeelle, ja missä nyt olemme.

Palaan siihen, mitä alussa sanoin: Suomi nousee. Se on kaikkea muuta kuin pikkujuttu. Se, että Suomen talous vihdoin kasvaa, työllisyys paranee ja velaksi elämisen loppu on viimein näköpiirissä, jää aikakirjoihin.

Niin jäi aikakirjoihin myös Ahon hallitus 1990-luvun alussa. Se teki vielä kovempia päätöksiä, ja Keskustan kannatus syöksyi vaarallisen alas.

Keskustan johdolla Suomi saatiin kuitenkin silloinkin nousuun. Ja myös Keskusta nousi: vuoden 1995 eduskuntavaalien alla pystyimme nostamaan kannatustamme muutamassa kuukaudessa viisi prosenttiyksikköä.

Yhteistä muuten on myös se, että tuolloin ja nyt Keskusta on joutunut siivoamaan sinipunahallituksen jälkiä. Toisin päin sanoen: Keskustan vastuulle on jäänyt Suomen asioista ja tulevaisuudesta huolehtiminen. Näin on käynyt myös nyt. Siitä voi oikealla tavalla olla myös ylpeä.

Hyvät keskustalaiset,

Yritän tällä kaikella sanoa, että meidän ei pidä jäädä tuleen makaamaan. Yhtään ääntä ei ole annettu presidentinvaaleissa, maakuntavaaleissa eikä seuraavissa eduskuntavaaleissa. Ahon hallituksen aikaan Keskustalla oli vain muutama kuukausi aikaa palauttaa ihmisten luottamus ennen eduskuntavaaleja. Nyt meillä on puolisentoista vuotta aikaa.

Selvää on, että luottamus ei vahvistu hetkessä. Sen eteen on tehtävä töitä jokainen päivä. Ja jokaista meistä tarvitaan.

Otan esiin viisi lyhyttä punktia:

1. Emme saa menettää uskoa itseemme ja tekemiseemme. Jos sen menetämme, eivät meihin luota äänestäjäkään. Yhden karvaalta maistuvan päätöksen vastapainoksi on useita hyviä.
2. Parannuksia pienituloisten asemaan on jatkettava. Me olemme korottaneet tällä vaalikaudella pariin otteeseen takuueläkettä, lisänneet opintotukeen huoltajakorotuksen ja nostaneet lapsilisän yksinhuoltajakorotusta. Perusturvan vahvistamisen – ja uudistamisen – on oltava Keskustan linja.
3. Sote- ja maakuntauudistus on vietävä maaliin pitäen pääasiana lähi- ja peruspalvelujen turvaamisen koko Suomessa. Keskustan pitää myös tästä eteenpäin olla julkisen terveydenhuollon puolustaja.
4. Koko maan kehittämiseen tarvitaan kokonaisvaltainen, pidemmän aikavälin ohjelma.
5. Keskustan on mentävä ja oltava kentällä. Keskustele massa ja kuuntele massa ihmisten toiveita ja huolia. Ja kun toiveet ja huolet on kuultu, ne pitää ymmärtää ja sitten toimia.

Keskustan eduskuntaryhmä on ollut ja on myös jatkossa yhtäältä etulinjassa, toisaalta Keskustan kentän tukena. Haluan kiittää kaikkia edustajakollegoita puheenjohtaja-Juhasta alkaen viimeisten reilun kahden vuoden työstä. Hikeä on pukannut, ärräpäätkin ovat joskus lennelleet, mutta kaikesta on selvitty – ja tästäkin selvitään.

Hyvät naiset ja miehet,

Lopuksi muutama sana presidentinvaaleista: nyt pitää valita presidentti, joka on parasta maalle, ja parasta kaupungille. Meillä on sellainen ehdokas, Matti Vanhanen.